Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

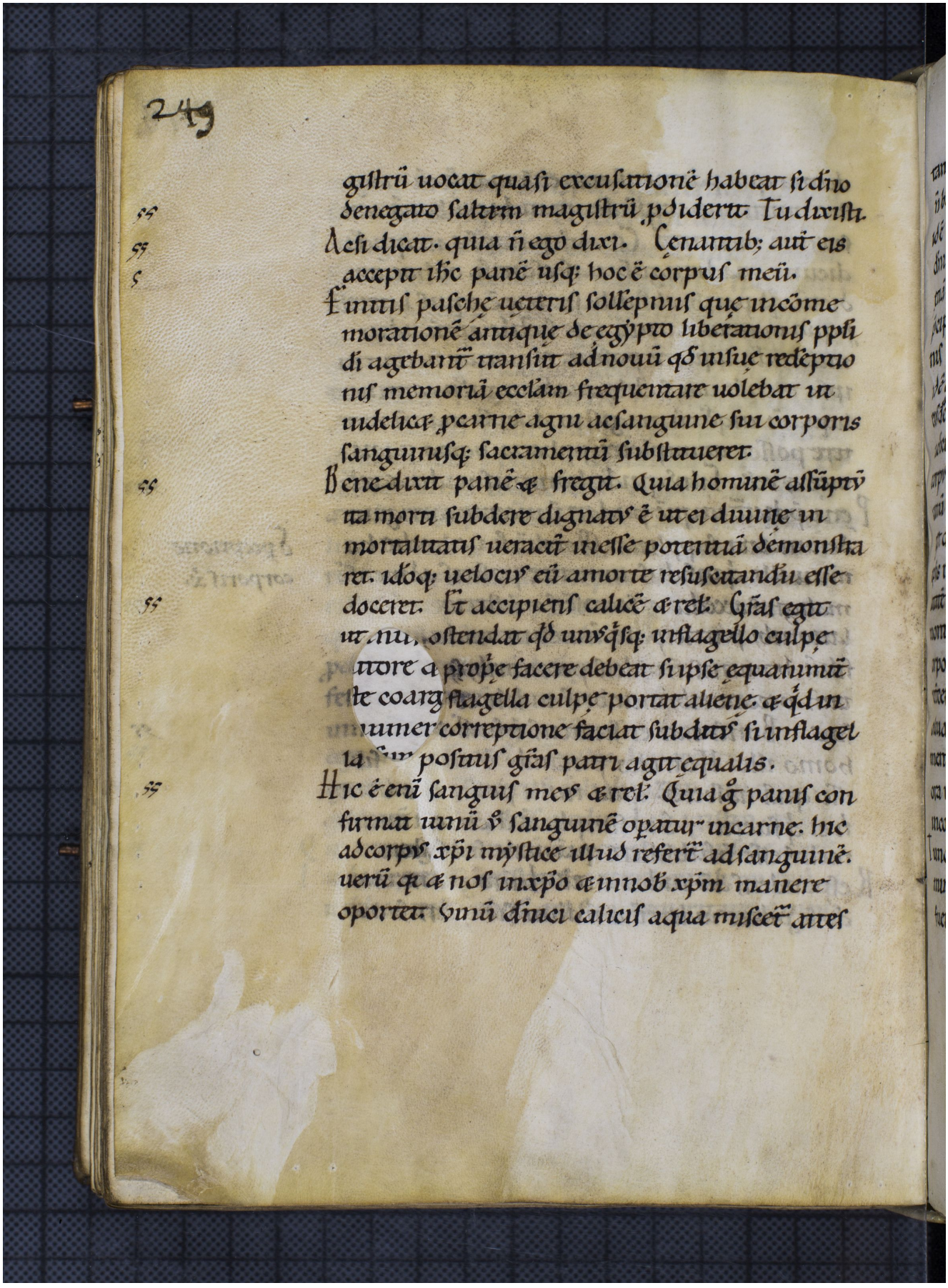

gistrū uocat quasi excusationē habeat si dn̄o
55 denegato saltem magistrū ꝓdiderit. Tu dixisti.
55 Acsi dicat. quia n̄ ego dixi. Cenantib; aut̄ eis
5 accepit ihc panē usq; hoc ē corpus meū.
Finitis paschę ueteris sollēpniis quę incōme
morationē antiquę de egypto liberationis ppli
di agebant̄ transiit ad nouū qd̄ in suę redēptio
nis memoriā ecclam frequentare uolebat ut
uidelicet ꝓ carne agni ac sanguine sui corporis
sanguinisq; sacramentū substitueret.
55 Bene dixit panē et fregit. Quia hominē assūptū
ita morti subdere dignatus ē ut ei diuinę in
mortalitatis ueracit̄ inesse potentiā demonstra
ret. idoq; uelocius eū a morte resuscitandū esse
55 doceret. Et accipiens calicē et rel. Gr̄as egit
ut [illegible] ostendat qd̄ unusq̄sq; in flagello culpę
[illegible]tore a propę facere debeat si ipse equanimit̄
[illegible]te coarg flagella culpę portat alienę. et q̄d in
[illegible]umer correptione faciat subditus si in flagel
la [illegible] positus gr̄as patri agit equalis.
55 Hic ē enī sanguis meus et rel. Quia ḡ panis con
firmat uinū ꝟ sanguinē opatur in carne. hic
ad corpus xp̄i mystice illud refert̄ ad sanguinē.
uerū qr̄ et nos in xp̄o et in nob̄ xp̄m manere
oportet. Vinū d̄nici calicis aqua miscet̄ antes